

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa A. A.
przeciwko J. B.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 października 2020 r.,
wniosków sędziów Sądu Apelacyjnego w (...) oraz sędziów delegowanych
do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w (...)
o wyłączenie od rozpoznania sprawy I ACo (...),

**1. wyłącza od rozpoznania sprawy Sędziów B. B., M. B., P. C.,
R. D., S. J., R. J., A. K., M. K., J. K., G. K., R. K., D. P., A. P., T. R.,
P. R., K. S., J. W., I. D., G. W. i W. Ż.,**

**2. odmawia wyłączenia od rozpoznania sprawy Sędziów
P. A., M. D., T. D., L. J., K. M., B. N., B. P., J. P., A. S., T. S., E. K. i
K. W.,**

**3. umarza postępowanie w zakresie żądania Sędziego H. N.
oraz Sędziego B. J.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) na podstawie art. 52 § 1 k.p.c. przekazał Sądowi Najwyższemu do rozpoznania żądania Sędziów orzekających w tym Sądzie, dotyczące wyłączenia w sprawie z powództwa A. A. przeciwko J. B., Sędziemu Sądu Apelacyjnego w (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.c. niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Przesłanka ta została uznana za spełnioną jedynie w odniesieniu do Sędziów, którzy pracują z pozwanym w ramach tej samej jednostki organizacyjnej Sądu Apelacyjnego w (...) (Wydziału Cywilnego), oraz Sędziów, którzy w swoich żądaniach wskazali na istnienie wieloletniej osobistej i zawodowej znajomości z pozwanym. Wprawdzie stosunki zawodowe nie powinny w zasadzie stanowić podstawy do wyłączenia sędziego, jednak wskazanie także na osobisty charakter znajomości z J. B. oraz na wieloletni okres trwania tej znajomości, przemawia za stwierdzeniem, że zaistniałe okoliczności mogłyby w percepcji zewnętrznego obserwatora wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego.

Nie zachodziły natomiast podstawy do uwzględnienia żądań wskazanych w punkcie 2. postanowienia, gdyż z oświadczeń złożonych przez wymienionych tam Sędziów nie wynika, by istniały okoliczności wyczerpujące hipotezę normy wywodzonej z art. 49 § 1 k.p.c. Nie jest w szczególności wystarczające wskazanie w oświadczeniach samych Sędziów, że takie okoliczności mają miejsce. Ocena podstaw wyłączenia należy do sądu rozstrzygającego o zasadności żądania, natomiast formułująca to żądanie osoba powinna przywołać okoliczności, które, w jej przekonaniu, mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Niesprecyzowanie przyczyn, które mogłyby być poddane ocenie z perspektywy spełnienia przesłanek zastosowania art. 49 § 1 k.p.c., przemawiało za odmową wyłączenia ww. Sędziów od rozpoznania sprawy. O takiej odmowie rozstrzygnięto również w odniesieniu do Sędziego E. K., która swoje

żądanie wyłączenia uzasadniła orzekaniem (w ramach delegacji) w Sądzie Apelacyjnym, w którym funkcję sędziego pełni pozwany, a także faktem poznania go przy okazji prowadzonych przez pozwanego szkoleń. Żadna z tych okoliczności nie świadczy jednak o istnieniu między E. K. a pozwanym relacji, której charakter mógłby stanowić uzasadniony motyw uwzględnienia żądania wyłączenia.

W przypadku Sędziów H. N. i B. J. postępowanie ulegało umorzeniu z uwagi na jego bezprzedmiotowość; osoby te bowiem nie orzekają już obecnie w Sądzie Apelacyjnym w (...).

W związku z powyższym na podstawie art. 49 § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

jw